

A 5845

Wana hopmanni

M u t u = l a u l

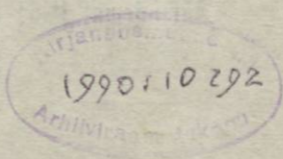
Mõisawalitsust käest ära andes.

Jüripäewal 1861.

Tartus, 1864.

Trükitud H. Laakmanni juures.

Von der Censur gestattet.
(Nr. 49.) Dorpat, den 16. Mai 1864.



N^o 300,000.

Wiis: „Wõde! kes seal põesas lõpistab?“

ehf

„Kai, kurat! kasi keldrisse!“

1.

Müüd hakkab aeg siis tulema,
 Et pean ära lahkuma
 Säält, kus ma kaua elasin
 Ja mõnda rõõmu maitsta sain.
 Ma ohkan raskest südamest,
 Mul wesi tilgub silmadest.

2.

Mis härrad omet' mõtlewad,
 Et minu lahti lasewad?!
 So aastat nelitõistkümmend
 Siin olen mina walitsen'd,
 Ja tunnen kui wiis sõrme kõik
 See mõisawalitsuse käik.

3.

Ma olen üksik, wana mees,
 A' tark weel iga asja sees,
 Küll oleks wõinud jättagi
 Mind siia kohta surmani.
 See äraminek on üks lõök,
 Ei lä'ä mul korda jook ei söök!

4.

See wald on kui üks riigite,
 Kus mina olin würostite.
 Siin igäiks mind auustas
 Ning alandlikult teretas,
 Ka minu tintsu silitas,
 Pai hõpmanniks mind nimetas.

5.

Ma olin hirmus wägew mees,
 Suur wõimus oli minu lääes;
 Seepärast siis ka elasin
 Ma, nagu ise tahtsin, siin.
 Ma olen suured asjad tein'd,
 Mis ilm on imeks pannes näin'd!

6.

Mo suu kui pudru pada kees
 Ja roppu loba lorises,
 Mis muial siin maailma „peal“
 Ei ole kuskil kuuldud weel;
 U' mind ei keelnud „keagi“,
 Waid kiitsid kõik weel päälegi.

7.

Kui rahwas oli foos, siis ma
 Neil' hüüdsin laia kõriga:
 „Kus on mo sugune üks mees,
 „Kes fergelt, waimu kangujes,
 „Kuus tuhat hinge walitseb,
 „Ja milljon asju mäletab?!“

8.

Et öölnud rahwas ühtigi,
 Et ma ei mõista tühjagi,
 Ei lugeda üht sõnakest,
 Ei kirjutada kriipsukest,
 Et kirjutaja tegi kõik,
 Mis oli minul tarwilik.

9.

Waid rahwas maani kumardas,
 Kui Jumalat mind auustas:
 „Ei ole tõist nii tarka meest
 „Soht leida Wene riigi seest;
 „Ee nimi siin ja muial maal
 „On kuulus laia taewa all!“

10.

See kiituse eest võtšin ma
 Ning andsin õlleklaasiga
 Hea igal' mehel' napsi faks,
 Siis hüüdsid naad: „Mis hea faks!“,
 Ei puudun'd wiina millaski, —
 Tad mõisa keldris küllalti.

11.

Ma petsin rahwast wiinaga
 Ning oma ropu naljaga:
 Sest meega kärbsid püütakse.
 Seepärast tulid mõisade
 Kõik talupojad kostiga
 Mind, wana paksu, paluma.

12.

Sääal meepotid anneti
 Ja kalafotid kanneti,
 Sääal toodi mune, suhkropäid,
 Teed, kohwi, rummipudelid
 Ja peenifesti sigarid,
 Ka kanu, pörsaid, wafikaid.

13.

Kes aga iial kosti tõi,
 Sell' asi ikka lorda sai.
 U' kõige mõnusam ol' see,
 Kui paber panti peusse:
 Sest raha pörgu lahti teeb,
 Kõik rattad ilmas käimas äeb!

14.

Kui mõisas kohut mõisteti
 Siis nagu siga tapeti:
 Sest igauks jääb kiskendas
 Ja kõri jõudu kuulutas,
 Ja viimaks mina hüüdsin: „Wait!“
 Siis kohtu otsust kuulda said.

15.

Ei mina patust hoolinud,
 Ei surma pääle mõtelnud:
 Sest õigus sell' sai mõistatud,
 Kes wanfri oli määrinud;
 See waene maksis nahaga,
 Mis ta ei jõudnud rahaga.

16.

Ei kõlbanud siin õige mees,
 Mul kelmid olid auu sees.
 Ka naisil' õigust mõisteti,
 Sest wanasõna ütleb nii:
 „Kes naesterahvast wihas tab,
 See eluõnne kautab.“

17.

Kui ol' nekrudi wõtmine,
 Siis suur mo raha saamine:
 Need rikkad pistsid minule
 Wiiskümmend rubla taskusse.
 Ja läffid kodu rahuga;
 A' waesed pidid marssima.

18.

Bot, kuda ma siis elasin
 Ja omal taskud toppisin!
 Kui kurat püüab hingesid,
 Nii korjasin ma kopikaid.
 Mul ahnus kaswis rahaga --
 Nüüd lähän tuhandetega.

19.

Siit äraminef on mul piin!
 Mul oli kuldne põli siin;
 Kõik oli prii ja rahata,
 Ei muial enam seda saa!
 Siin oli sissewõtmine,
 Nüüd tuleb wäljaandmine.

20.

Mind ikka hüüti hopmanniks, —
 Müüd jäen ma prosta pobuliks!
 Mo sõbrad mo pääl' kaibawad,
 Mind pea-frantsiks sõimawad,
 Oh, minu auu on kadunud,
 Kui suits kõik tuulde lendanud!

21.

Mind palju taga wannuwad,
 A' tüdrukud mind nutawad;
 Ka nende kaunis põli nüüd
 On otsas, kui ma lähän siit:
 Ei enam wõi naad laiselda,
 Ei tubjal' wastu hakkata.

22.

Jää Jumalaga, mõisa siis,
 Mo rahaaul, mo paradiis!!
 Ka lustihoone aia sees,
 Kus wahel puhkas wanamees,
 Ja saun, kus mina wihtlesin,
 Kõik jääge Jumalaga siin!

23.

„Kus on nüüd meie kallid faks,
 „See wana Jüri, wana paks??
 „Kus on nüüd tema walitsus,
 „Ta wandumine, maenitsus?
 „Kõik kadunud, oh kadunud!
 „Kõik asjad uueks muudetud!!“

